

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

Exceptii invocate de către Ministerul Sănătății:
Necompetență – ordinul reprezintă transpunerea unor directive – competența
Curtea de Apel București
Tardivitate – ordinul e publicat în MOF din 2010

HOTĂRÂREA NR. 262
din 29.03.2016

Dosar nr.: 479/2015

Petiția nr.: 5362/12.08.2015

Potentă: Asociația Națională a Surzilor din România

Reclamat: Ministerul Sănătății

Obiect: prevederi discriminatorii ale ordinului Ministerului Sănătății nr. 1162/2010 privind aprobarea normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentei

I.1.1. Asociația Națională a Surzilor din România, cu sediul în București, str. Italiană, nr. 3, Sector 2, reprezentată prin președinte

I.2. Numele și domiciliul reclamatului

I.2.1. Ministerul Sănătății, cu sediul în București, Intr. Cristian Popișteanu, nr. 1-3, sector 1, reprezentată prin Ministru

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prevederile Ordinului Ministerului Sănătății nr. 1162/2010 privind aprobarea normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul „Permisele de conducere auto pot fi eliberate sau reînnoite pentru candidații sau conducătorii auto din grupa 2 numai cu avizul unei unități de asistență medicală autorizate. Se acordă o atenție deosebită examinării medicale, ținându-se seama de posibilitățile de compensare.”

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 5362/03.09.2015 a fost citată petenta iar prin adresa nr. 5686/03.09.2016 a fost citată partea reclamată, fiind acordat termen în data de 29.09.2015.

3.3. La termenul acordat s-a prezentat petenta, prin reprezentant legal, partea reclamată formulând un punct de vedere comunicat petentei prin adresa nr. 7031/02.11.2015.

3.4. Petenta a formulat concluzii scrise.

3.5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția formulată se arată că persoanele cu dizabilități auditive nu au parte de o examinare corectă din punct de vedere al specialității O.R.L. la întocmirea fișei pentru a urma școala de conducători auto și nici la întocmirea fișelor destinate examinărilor în vederea obținerii permisului de conducător auto amator.

4.1.2. Având în vedere numeroasele sesizări primite la sediul asociației petente, reprezentanții acesteia au încercat printr-un dialog deschis din luna martie 2015 cu Ministerul Sănătății, să soluționeze problema cu care se confruntă, demersul rămânând fără un răspuns concret. În demersurile sale, asociația a pus la dispoziția ministerului propuneri concrete de modificare a reglementărilor legale, respectiv ordinul Ministerului Sănătății nr. 1162/2010 cât și propunerea de a emite instrucțiuni cu valoare juridică prin ordin de ministru pentru a se institui o procedură de evaluare corectă a posibilităților unei persoane cu deficiențe auditive de a conduce un autovehicul.

4.1.3. Petenta arată faptul că a depus documente transmise de asociații similare.

4.1.4. Solicită să se constate faptul că persoanele cu deficiențe de auz sunt discriminate, fiind la bunul plac al medicilor cu specialitatea ORL. În cele mai multe cazuri nu pot face contestație întrucât mai multe Direcții de Sănătate Publică nu informează că există posibilitatea ca expertiza medicală să fie contestată în conformitate cu prevederile OG 95/2006 privind circulația pe drumurile publice.

4.1.5. Se arată faptul că partea reclamată are obligația de a a reglementa desfășurarea procesului de evaluare medicală astfel încât toate persoanele cu dizabilități să aibă acces în condiții echivalente cu celelalte persoane fără dizabilități, în toate domeniile vieții publice.

4.1.6. Petenta propune introducerea unui mediator, care să fie reprezentat de interpretul în limbaj mimico gestual pentru a explica comenzile date de instructor sau de către examinator.

4.1.7. Persoanele surde nu au acces la imaginea acustică și se bazează pe informația vizuală. O examinare care ar folosi altă limbă decât limbajul mimico gestual românesc devine improprie și discriminatorie.

4.1.8. Solicită să se constate săvârșirea unor fapte de discriminare iar partea reclamată să fie obligată să ia măsuri concrete de modificare a Ordinului nr. 1162/2010 pentru aprobarea normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul. În prezent persoanele cu dizabilități auditive depind de medicul cu specialitatea ORL care poate aproba sau nu prezentarea la examenul pentru obținerea permisului auto.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată faptul că **Ordinul nr. 1162/2010** pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul nu conține prevederi discriminatorii. În conformitate cu prevederile art. 3 din *ordin „ Examinarea medicală în vederea obținerii permisului de conducere a unui autovehicul sau pentru schimbarea acestuia se realizează astfel:*

a) candidații pentru obținerea permisului de conducere a autovehiculelor prevăzute în grupele 1 și 2 sunt obligați să efectueze un examen medical în scopul depistării uneia sau mai multor afecțiuni prevăzute în normele minime cuprinse în anexă;

b) candidații pentru obținerea permisului de conducere a autovehiculelor sunt obligați să efectueze examinările medicale înainte de eliberarea inițială a permisului de conducere; ulterior, conducătorii auto sunt obligați să efectueze examinările medicale ori de câte ori permisul de conducere este reînnoit, în conformitate cu reglementările legale în vigoare."

4.2.2. Mai arată faptul că afirmațiile petentei, în lumina celor mai sus învederate nu se susțin. Se mai învederează faptul că nu se află în situația prevăzută de art. 2 OG 137/2000, republicată, ordinul nefăcând nicio deosebire, excludere, restricție sau preferință. Pentru acest considerent înțelegem să invocă excepția de necompetență materială a C.N.C.D.

4.2.3. Ordinul care face obiectul prezentei petiții reprezintă transpunerea prevederilor Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 403 din 30 decembrie 2006, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/113/CE a Comisiei din 25 august 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 223 din 26 august 2009.

4.2.4. Excepția de necompetență materială este astfel susținută și de faptul că C.N.C.D. nu poate fi sesizată printr-o actă normativă prin care sunt transpuse întocmai Directive Europene. O eventuală competență ar aparține Curții de Apel București.

4.2.5. Se mai invocă și excepția tardivității cererii, având în vedere prevederile art. 20 alin. (1) din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Ordinul nr. 1162/2010 a fost publicat în Monitorul Oficial, partea I, nr. 631/08.09.2010.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că, potrivit înscrisurilor aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, emiterea ordinului nr. 1162/2010 pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul, fără a fi precizate limitele de compatibilitate a persoanelor surde cu calitatea de conducător auto, intră sub incidența art. 2 alin. 3 și art. 10 lit. b) și h) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate, respectiv excepția necompetenței CNCD precum și excepția tardivității.

5.3. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director, dezbătând excepția de vădită necompetență a C.N.C.D. având în vedere faptul că este reclamat un ordin al Ministrului Sănătății, respectiv Ordinului Ministrului sănătății nr. 1162/2010, pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul, Colegiul director reține faptul că are competența a se pronunța asupra acestuia, motiv pentru care urmează a respinge excepția invocată.

5.4. Dezbătând excepția tardivității introducerii cererii, invocată de către partea reclamată, Colegiul director reține că petentul sesizează cu privire la tratamentul diferențiat în ceea ce privește prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 1078/2010 pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul. Având în vedere că prevederile ordinului menționat produc efecte și în prezent, Colegiul director apreciază că tratamentul diferențiat invocat a avut efecte continue și respinge excepția tardivității introducerii cererii.

5.5. Conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.6. Potrivit art. 10 lit. b) și h) din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare constituie contravenție,

conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: b) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile de sănătate publică - alegerea medicului de familie, asistență medicală, asigurările de sănătate, serviciile de urgență sau alte servicii de sănătate; h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.

5.7. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.8. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar, apreciază că se invocă un tratament diferențiat prin emiterea ordinului nr. 1162/2010 care lasă loc de interpretări în ceea ce privește compatibilitatea persoanelor surde cu calitatea de conducător auto. Totodată, Colegiul observă că în prezenta speță, a fost avută în vedere o dispoziție aparent neutră, care în fapt a produs un dezavantaj pentru persoanele cu deficiență de auz. În speță, este vorba despre dispoziția prevăzută de ordinului nr. 1162/2010 pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul, care precizează că „Auzul - Permisele de conducere auto pot fi eliberate sau reînnoite pentru candidații sau conducătorii auto din grupa 2 numai cu avizul unei unități de asistență medicală autorizate.

5.9. Trebuie avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege. Colegiul director a analizat în ce măsură există un criteriu ce poate fi reținut conform art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și care a stat la baza tratamentului invocat. Colegiul director constată că la baza tratamentului diferențiat invocat este handicapul solicitanților, respectiv deficiența de auz a acestora

5.10 Privind justificarea obiectivă, prin jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că justificarea obiectivă și rezonabilă trebuie să urmărească un scop legitim, și măsura aplicată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit; în cazul tratamentului diferit bazat pe rasă, culoare sau origine etnică noțiunea de justificare obiectivă și rezonabilă trebuie interpretată într-o manieră cât se poate de strictă (D.H. și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008). În analiza scopului legitim, trebuie analizată existența acestui scop raportat la dreptul atins prin diferențiere.

5.11. În analiza metodei adecvate și necesare, trebuie stabilit dacă, prin metoda aleasă, se atinge scopul dorit, și dacă există sau nu alte metode prin care scopul poate fi atins, fără a crea o situație de diferențiere. Colegiul Director al CNCD consideră că dispoziția prevăzută de ordinului nr. 1162/2010 pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul, care precizează că „Auzul - Permisele de

conducere auto pot fi eliberate sau reînnoite pentru candidații sau conducătorii auto din grupa 2 numai cu avizul unei unități de asistență medicală autorizate. Se acordă o atenție deosebită examinării medicale, ținându-se seama de posibilitățile de compensare", fără a fi precizate limitele de compatibilitate a persoanelor surde cu calitatea de conducător auto, așa cum erau prevăzute în Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 87/2003, nu este justificată obiectiv, acordându-le posibilitatea unităților de asistență medicală autorizate să refuze eliberarea avizului care ar putea permite persoanelor surde să obțină permisul auto. În ceea ce privește surditatea, Ordinul 87/2003 menționează compatibilitatea persoanelor surde cu calitatea de conducător auto în anumite limite, în sensul că pentru grupa A (conducători amatori) sunt menționate ca afecțiuni medicale incompatibile cu calitatea de conducător de autovehicule sau tramvaie: 1. Afecțiuni vestibulare centrale sau periferice necompensate sau necorectabile prin tratament; 2. Surditate totală bilaterală; 3. Deficiență auditivă peste 50%, necorectabilă prin protezare auditivă. Pentru grupa B (conducători cu atestat profesional) sunt menționate ca afecțiuni medicale incompatibile cu calitatea de conducător de autovehicule sau tramvaie: 1. Afecțiuni vestibulare centrale sau periferice necompensate sau necorectabile prin tratament; 2. Surditate totală bilaterală; 3. Deficiență auditivă peste 30%, necorectabilă prin protezare auditivă. Colegiul director constată că sunt îndeplinite condițiile faptei de discriminare indirectă, prevăzută de art.2 alin.3 din OG nr.137/2000, republicată.

5.10. Împărțirea sarcinii probei este un principiu aplicat ferm în domeniul discriminării de Curtea Europeană de Justiție (ex.: Vasiliki Nikoloudi împotriva Organismos Tilepikoinonion Ellados AE, 10 martie 2005, Regina împotriva Secretary of State for Employment, ex parte Nicole Seymour-Smith și Laura Perez, 9 februarie 1999, B. F. Cadman împotriva Health & Safety Executive, 3 octombrie 2006, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding împotriva Firma Feryn NV, 10 iulie 2008, Jämställdhetsombudsmannen împotriva Örebro läns landsting, 30 martie 2000). Acest principiu este aplicat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului: „în această materie [a discriminării] se aplică inversarea sarcinii probei, astfel dacă un aplicant arată existența unui tratament diferențiat, Guvernul are obligația de a demonstra că această diferențiere de tratament este justificat obiectiv” (D.H. și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008); „privind existența elementelor susceptibile de a constitui probe pentru a transfera sarcina probei către stat, nu există impedimente procedurale în a admite probe sau formule predefinite aplicabile în aprecierea acestora; o astfel de concluzie este sprijinită de evaluarea liberă a probelor, inclusiv un astfel de raționament decurge din faptele și observațiile părților contractante; probele pot decurge din coexistența a unor indicii ori prezumții suficient de puternice, precise și concordante; în plus, nivelul convingerii necesare pentru a ajunge la o concluzie particulară și, referitor la acesta, privind distribuirea sarcinii probei este legat intrinsec de specificitatea faptelor, natura susținerilor și dreptului invocat” (D.H. și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008).

5.11. Privind probarea faptelor de discriminare, Colegiul director arată că în domeniul discriminării, sarcina probei este împărțită între petent și reclamat (O.G. nr. 137/2000, art. 20 alin. 6: „Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”. Totodată, potrivit art. 4 din Directiva Consiliului 97/80/CE: „Statele membre trebuie să ia măsurile necesare, în conformitate cu sistemele lor juridice naționale, pentru ca în cazurile în care persoanele care se consideră lezate datorită faptului că nu li s-a aplicat principiul tratamentului egal probează, în fața unei instanțe sau a unei autorități competente, fapte pe baza cărora se poate presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, să fie obligația reclamatului să probeze că nu a existat o încălcare a principiului tratamentului egal.” Colegiul director apreciază că petentul a dovedit existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări indirecte, iar reclamatul nu a dovedit că faptele nu constituie discriminare.

5.12. Privind sancționarea faptelor de discriminare, Colegiul director a avut în vedere prevederile directivelor Uniunii Europene în domeniu, care solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei, între limitele stabilite de lege. Colegiul director apreciază că prin emiterea ordinului nr. 1162/2010 pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul, fără a fi precizate limitele de compatibilitate a persoanelor surde cu calitatea de conducător auto, acordându-le astfel posibilitatea unităților de asistență medicală autorizate să refuze eliberarea avizului care ar putea permite persoanelor surde să obțină permisul auto, este atins dreptul de a obține o evaluare medicală corectă în vederea obținerii permisului, fapte ce are o gravitate deosebită, acest tratament afectând o categorie considerabilă de cetățeni, respectiv personale cu deficiențe de auz.

5.13. Potrivit art. 26 alin. 2 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul sau, după caz, instanța de judecată poate obliga partea care a săvârșit fapta de discriminare să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii de constatare, respectiv al sentinței judecătorești.

5.14. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 3, art. 10 lit. b) și h) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director apreciază că, în cauză, sunt elemente care să probeze faptele de discriminare de care este acuzat reclamatul.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției de necompetență;
2. Respingerea excepției tardivității introducerii cererii;
3. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 alin 1 și art. 10 lit. b) și h) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
4. Sancționarea Ministerului Sănătății, prin reprezentant legal, cu amendă contravențională în valoare de 5000 lei, pentru faptele prevăzute de art. 10 lit. b) și h) al O.G. 137/2000, republicată, conform art. 26 alin. 1 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
5. Recomandă Ministerului Sănătății să întocmească un ghid de bune practici, făcându-se o analiză comparativă cu reglementările din alte state europene, în ceea ce privește compatibilitatea persoanelor surde cu calitatea de conducător auto, precum și dobândirea calității de conducător auto de aceștia, respectiv modul de aplicare față de persoanele surde a prevederilor Ordinului Ministrului sănătății nr. 1162/2010, pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul
6. Obligă Ministerului Sănătății să publice, în mass-media, un rezumat al prezentei hotărâri de constatare, conform art. 26 alin. 2 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.
7. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii – La Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cu sediul în București, Str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota, nr.13, sector 2, conform **Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin. 10 al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 15.04.2016

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.